

ster, og det er helt nødvendigt, at der stilles krav om et vist lønniveau, for at man kan tale om højtuddannede.

Når de vilkår er til stede, og det tror jeg sagtens vi kan skabe rammer for at de er, så tror jeg også, vi kan gøre noget spændende og noget rigtigt, men det er vigtigt, at regeringen kommer ud af starthullerne, og at vi får gjort noget snarest.

Jeg skal selvfølgelig opfordre til, at Folketinget bakker op om det forslag til vedtagelse, der er fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF.

Jeg skal også sige, at det forslag til vedtagelse, der er fra regeringen, er svært at stemme nej til. Der er ikke så meget indhold i det, men det er da et skridt i den rigtige retning.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til den næste ordfører. Det er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Er der nogen, der kan huske år 2004? Det er der formentlig nok, det er ikke så længe siden. Men dengang var det sådan, at en socialdemokrat dårligt kunne holde en tale uden ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
(*Ringer med klokken*). Der må ikke tales med mobiltelefon i Folketingssalen.

Jesper Langballe (DF):

... dengang var det sådan, at en socialdemokrat her i salen dårligt kunne holde en tale uden at hamre løs på statsministeren over den stigende ledighed, som den elendige regering og dens parlamentariske flertal afstedkom. Det er faktisk ikke længere siden end i 2004, og vi ved, at ledigheden steg fra 2002 til 2004.

Ganske vist så er det nuværende politiske flertal, som har gennemført skattestoppet, og da opsvinget var ved at vise sig, gennemførte skattelettelser på det rigtige tidspunkt, den bedst mulige garanti for, at vi ikke ryger tilbage igen, men vi ved også, at der ikke er nogen garantier, der er totale.

Vi kunne ryge tilbage, og vil det så være en god idé at have oparbejdet en arbejdsløsheds-skø af udlændinge foruden den, der vil være her i forvejen – en arbejdsløsheds-skø, som muligvis også vil tage jobbene fra danskerne?

Den nuværende jobkortordning sikrer, at når der er et job ledigt til en højtuddannet, så vil den ledige dansker få chancen, før man ansætter en udlænding. Og det er jo simpelt hen det, at jobbet skal være der, før udlændingen hentes ind. Med en greencardordning, sådan som Globaliseringsrådet har foreslået, med et halvt års opholdstilladelse beregnet til at søge job kan man forestille sig, at der simpelt hen opbygges en ny arbejdsløsheds-skø af udlændinge. Jeg siger ikke, at det nødvendigvis vil ske, men jeg siger, at det er en mulighed.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, at når man ansætter en højtuddannet, så giver det to arbejdspladser mere. Og der er ingen tvivl om, at den sammenhæng er rigtig, men det behøver årsagsanalysen ikke at være, for det betyder jo ikke, at en virksomhed bare kan kalkulere: Nu ansætter vi fire højtuddannede, og så siger fru Elsebeth Gerner Nielsen, at vi vil få otte job mere derudover.

Sådan hænger tingene jo ikke sammen. De hænger sådan sammen, at der først er et jobbehov, fordi virksomheden har en god vare at producere og sælge, og det skaber så behovet for den højtuddannede og for de to andre.

Jeg vil også sige, at den stramme udlændingepolitik, hvormed regeringen og Dansk Folkeparti har afværget en katastrofekurs, ikke må gennemhulles.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde også i sin ordførertale, at med den udlændingepolitik, der blev ført, kunne vi ikke løse de økonomiske udfordringer. Altså, hvis jeg nu vil medgive fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det er muligt, at det forslag her kan være med til at bidrage til at løse økonomiske udfordringer, vil fru Elsebeth Gerner Nielsen så indrømme mig, at de, der kommer ind som asylansøgere, og hvoraf der altså kommer betydelig færre nu, ikke bidrager med stort set noget som helst, men er en økonomisk belastning? Så kan vi tale om det menneskelige en anden gang, men jeg har altså forstået det sådan, at vi i dag skulle tale om økonomi.

Og så vil jeg godt sige noget om al den der snak om det, som de politisk korrekte i salen selvfølgelig skulle benytte lejligheden til at tale om, nemlig Danmarks omdømme. For et par måneder siden var modeordet tonen, men nu er der ingen, der gider høre om det mere, nu brækker alle sig ved at høre om tonen. Nu er det Danmarks omdømme. Og hvordan er Danmarks omdømme kommet på tale? Ja, det er sket ved, at nogle danskere har bagtalt deres land i ind-